

Quán mi n l n c a cô H ng ngoài th tr n, lúc nào cũng đông khách. Ph n l n là cánh lái xe.

Mi n l n c a cô ngon, đ c ch bi n khéo, cô H ng l i xinh x n, khéo chi u khách. Ông nào khó tính đ n đầu, vào quán cô cũng tr lên đ tính. Có ông đùa: Mi n c a em ngon, nh ng anh th y “l n” c a em còn ngon h n ! Cô H ng ch c i: Bác cũng sành m m. Hàng nhà em là lo i h ng đ ng gió n i, đầu ph i nuôi b ng cá m gà! Ông khác l i nói: Th o nào. M m nhai, tai nghe, m t nhòm, s ng đ n run c l i ! Cô H ng lúng li ng: Bác run ít thôi, ch run nhi u quá bác gái b t đ n em thì ch t ! Ông khách c i h h : Em yên tâm đi ! Anh là c u th đ i Camerun mà. Vua phá l i đ y em !

C t u táo nh th , bông phèng nh th , khách nào mà ch thích ! Nh t là cánh lái xe l i càng thích ! Khi mà đã thích r i, ch quán tính ti n h i cao m t tí cũng “no” v n đ .

Minh- ch ng cô H ng, lái xe ch v t li u xây đ ng. Đáng anh to thô, khuôn m t đ t ng, nh ng tính n t l i lành hi n. Nh ng cô hàng xóm đ con, do : Có nín đi không, ông “X m” đ n kia kìa. Anh tr n m t, há m m, đ a bé im thin thít. V anh b con b o: Ai l i đi làm cái ông ba b do tr con th , có gi i thì do con anh đây này ! Anh há m m tr n m t, th ng con ba tu i cũng tr n m t há m m do l i b . C nhà bò ra c i.

Tr i m a.Quán hôm nay v ng khách. H ng l đ ng nhìn nh ng bong bóng ph p ph ng ngoài hiên. M t chi c Camry đ x ch tr c c a. Hai ng i đàn ông b c vào.

Ng i đàn ông đ ria mép c nhìn H ng ch m ch m. Hai ng i ng i ăn, th m thì nh buồn b c gi . Khi ăn xong, tính ti n. H ng nghe có ti ng g i nh “H ng Marl”. Cô gi t mình quay l i. Gã đàn ông đ ria mép c i kh y: Không nh n ra anh à? H ng bàng hoàng. Cái tên “Marl” nh đ m nhói vào tim. Ti ng gã đàn ông ph p phù: Trông em v n còn ngon l m ! Hôm nào r nh, cho anh g p em nhé ?! Gã nh ch mép c i đ u, búng tay đ n tách m t cái, quay tr ra xe.

H ng l o đ o ng i ph ch xu ng gh . Cái tên “H ng Marl” dính li n v i quá kh ê ch nh c nhã...

Hồng quê Nam Định. Mẹ cô bị mất nhà, mẹ cô và bà dì ruột. Năm Hồng mới sáu tuổi, lão chú ruột của mẹ cô đã chết vì bệnh. Khi bà dì bị mất, đã lập liệm dúi cho Hồng nằm trong bát đi ngủ. Bị mất không thể ở nhà đi đâu cả, Hồng đã lang thang mò lên Hà Nội. Sống cùng đám người dúi đá vỉa hè, đi nhặt đồ phế thải ở chợ hàng rong, đi gánh thuê chèo đêm Long Biên, làm công việc ở chợ Bưởi Qua, rửa bát hàng phố, làm phụ bếp ở nhà hàng quán ăn...Mất tiền, lão chủ quán hàng ăn đành gọi trò tôm tem với Hồng, với lão bị mất đồ làm thêm lên mua đồ Hồng ra khỏi nhà. Hồng đã lang thang trong đêm mưa phùn bụi bặm năm...Rồi nghe "con nhóc dúi" đã giảng bài, cuốn Hồng vào nhà hàng nhậu nhẹt sa đọa và trác táng. Hồng vùng vẫy cố thoát ra, nhưng càng giãy càng bị thít chặt...

Hồng nghĩ đến thuốc lá, trong túi lúc nào cũng có một bao Marlboro, và cái tên "Hồng Marl" ra đời từ đây.

Một ngày sau. Gã đàn ông lạ xuất hiện. Gã đến bên Hồng, cười giỡn ri ri: Marl! Thế nào em? Hồng gờm nhìn hắn, ngờ nghệch đi không thêm trả lời. Gã sang quán café bên đường. Nó a tíng sau gã quay lại, dúi vào tay Hồng một gói giấy gói...

Chợ vỉa hè khu phố. Hồng lên một gói giấy ra đời.
Hồng Marl! Anh đã dò hỏi mọi người ở đây, đâu không biết cái tên "Marl" của em. Không cần chê em! Mọi người khen em nhiều lắm, cũng tốt thôi! Anh còn công tác ở đây đêm hôm nữa. Anh mua gói giấy em lên cuốn cùng.(Chợ một cuốn cùng!). Anh hứa sẽ gửi quà cho em!

Khi nào đi, thì phen cho anh. Số máy: 0904.....
Hồng vỗ tay giỡn ném tiền vào ngăn kéo. Đều chó đời!

Chiều hôm sau. Chuông điện thoại réo, ôsin nhấc máy, gọi và nói ra: Cô Hồng ơi...! Có điện thoại. Hồng bước hàng chày vào. Gọi người đàn ông nhàn nhàn: Hồng Marl...! Số của em ra sao?... Hồng bước mình dúi máy. Sao hắn biết số máy? Ôi dào...! Ngoài biển ghi số số. Đều vớ ớ. Mình đến phát điên lên mất! Hồng đứt dây điện thoại ra khỏi ổ cắm.

Chiều tối, Minh về. Hồng bước vào phòng: Anh trông hàng em. Nhóc đều quá...!
Cô lên gác ngủ. Đều ông ông. Bóng gã đàn ông hình nhân vọt vọt. Đều súc vật! Hết nhóc đời đối không chịu buông tha nàng, nàng đã quên đi và rũ bỏ quá khứ hôi hám dúi bẩn, đều đời làm mất ngòi bút bình thường, ngòi bút mất số ngòi bút nhàn nhàn ngòi bút bình thường, có một tờ giấy nhàn nhàn ngòi bút bình thường.

Sau khi đời ra đời, cô đã phải đi đến cái thị trấn heo hút này để làm việc công đời. Nay, với thị trấn đời đã lên da non, chúng tôi lên ngòi bút bám theo, chết thò cái vòi thòi vào, đều công, đều xé, đều nhai, đều nuốt...đều cái mồm chúng mày. Lũ chó!

Lũ hình nhân vọt vọt. Hồng gọi đều xuồng gọi tên thóc... Nó mà nói với chúng mình thì sao? Liệu anh có bỏ qua cho không? Có chấp nhận số thóc này không?...Hay là thú nhàn với anh?... Ôi...! Đau đều quá...!

Hồng nhòm đời, đến bên ban thờ Phật thờ mẹ đẻ nhàn... Trăm lý, ngàn lý Phật Bà Quan Âm công đức, công đức. Không hiểu kiêu kiêu con bị tình gì, mà kiêu này con khốn khổ thế này. Con yêu chúng, thế này con. Con quý tờ giấy của con. Nhưng chúng không để con yên. Con đã quá khổ, quá nhọc nhằn. Xin lý Phật bà ra tay phù hộ đời cho con...

Đều khổ nhàn! Đều con đời!- Minh trấn mồm, rằng nghĩ nhàn, hàm bối nhàn ra. Mồm anh đời

chuyện sang xám ngoét. Nỗi hận lòng tràn . Có thể ng th nào ? Trĩ i ! Hay h m ch a, nh c
nhã ch a ! Đĩ đĩ r y, đĩ r c! Tao l y v , ch có ph i l y đĩ v làm v đầu!?

Anh đừng đừng m t , v h t x ng áo c a H ng ném xu ng đ t: Có đ ng có n o thì xéo !
Tao không ch a ! H ng ôm đ u g c xu ng thành gi ng, đau đ n và nh c nhã khi n cô không
khóc n i n a, không con n c m t đ khóc n a. M ..! M i..! Ti ng con trai g i, nó sà xu ng
ôm l y vai H ng. Ti ng g m lên c a Minh : Ra đây! Không m con gì h t ! Minh gi ng th ng bé
ra. H ng ôm con ch i v i. Th ng bé khóc thét, ti ng khóc nh c a vào tim . Cô ch m lên, ôm
ghì l y con. Minh tóm tóc cô gi t ng a, H ng dúi d i v n ghì ch t th ng bé. Minh nh m t con
thú ,lao vào th ng chân đ p, H ng o n ng i bu ng con ra, th ng bé c... c khóc không thành
ti ng. Minh v đ ng qu n áo nhét vào túi xách, xong th ng tay l ng ra ngoài, nh m t b i n c
b t: Tao đánh mày cho b n tay. Cút !

Khi đ n t t cùng c a cái đầu, ng i ta l i không có c m giác đau n a. H ng g tóc, c m túi
xách đ ng th ng d y, nhìn th ng vào m t Minh. Đã đ n n c này thì còn cái gì n a mà gi ! Cô
nhìn l i căn nhà l n cu i, n c m t b y gi m i trào ra. Cái s ki p mình nó th . Âu cũng là gi i
đ y...! Chém cha cái s má đào, g ra r i l i bu c vào nh ch i!

H ng quay ng i, b c th ng ra đ ng. Ngoài tr i t i đen, xa xa le lói ánh đèn nh ma ch i.
Cô b c th p th m...th p th m, b ng ch i v i, ngã s p m t xu ng h n c đen ngòm...

H ng choàng t nh, th h n h n, toàn thân r m m hôi...Thì ra là m t c n ác m ng.

Minh m ngấn kéo đ m ti n. Th y t gi y vo tròn, anh m ra đ c. Đ c đ n l n th ba, trán
anh nhú l i...

Anh quen H ng trên m t chuy n xe khách. H i đó anh lên Tuyên Quang có vi c. Đ c đ ng
b c m, đau b ng t ng ch t. H ng đã dìu anh thuê xe ôm đ n b nh vi n.Quen bi t nhau t
đ y.Anh cũng bi t H ng m côi t nh , v i cô dì chú bác, m quán nh bán hàng t p hoá.

Ngay l n đ u g p H ng, anh đã ng ng , không hi u đã g p cô ở đâu...? Đ n khi l y nhau
,anh m i nh ra. M t bu i đ a hàng lên Hà N i, anh và tay b n r nhau vào quán karaoke có
tay “v n”. ó đó anh đã g p H ng. Sau khi hát “m i tay”, anh và H ng đã đ a nhau đi nhà ng
“bóc bánh tr ti n”. H ng có m t v t ch m nh , gi ng hình con b m b bên đùi trái, g n ch
kín.

...Lúc đ u, anh cũng bàng hoàng, không nói gì cho H ng bi t. Anh t c l i ! “H p đ ng” m t
th i gian xem sao.

C th tr n ai cũng khen H ng đ m đang tháo vát, chi u ch ng th ng con h t m c, đ c c
ng i, đ c c n t. Tr c lúc m anh m t, bà b o: Nhà mình th t có phúc, gi i th ng! V con
là đ a hi u th o n t na, m nh m m t cũng đ c yên lòng ! Tr c đây, anh đã có m t đ i v .
Con v khinh nhà anh nghèo, cãi nhau tay đôi v i m ch ng nh hát hay. Anh cho nó cái tát
méo m t, t ng kh ra kh i nhà.

Chuy n quá kh c a H ng, anh th s đ ào sâu chôn ch t ! Th mà gi đây có th ng chó nào
th c m m vào. V ch ng s ng v i nhau dù cái tình n u không còn , v n còn l i cái th ng ch .
Đ ng này anh s ng v i H ng ,đã có v i nhau m t m t con, tình sâu nghĩa n ng...th mà có
th ng chó nào th c m m vào! Mà quá kh là cái th t gì kia ch !? Có i đ a con nhà “ông n ,
bà kia”, quá kh tr ng bong không tì v t mà hi n t i... th i nh c t !

Minh lên gác lay v d y :

- Em b m t à ? Có ăn cháo anh b o mua ?

H ng g ng quay ng i l i :

Qúa Khó và Hiên Tội

Tác Giả: Kim Lê

Thứ Tư, 16 Tháng 9 Năm 2009 21:06

- Em chớ hớ i váng đờ u thôi...tí nớ a ăn cớ m...

Minh lờ y tờ giờ y nhàu nát trong túi áo ra :

- Anh thờ y tờ giờ y vo tròn vờ tờ ngấn kéo...- Hờ ng chờ t đờ , mờ t tái mét.

Giờ ng Minh chùng xuờ ng, chờ m rãi:

- Em không phờ i nghĩ nhiờ u vờ chuyờ nờ y. Đờ anh gờ i đờ n nói chuyờ n vờ i nó.

Minh vờ i chiờ c máy bàn đờ đờ u giờ ng, anh mờ loa ngoài, bờ m sờ di đờ ng ghi trên tờ giờ y.

Tiờ ng tút tút ngờ t quấng, lúc sau giờ ng gã đàn ông khờn khờn :

- Alô...! Hờ ng “Marl” hờ ! Thờ nào em..? Mai anh phờ i vờ Hà Nờ i rờ i...

Minh gờ n giờ ng :

- Tao là chờ ng cờ a Hờ ng đây ! Mà nghe rõ chờ a? Khờn hờ n thì đờ p cái trò khờ cờ a mà vào, nờ u không ,tao sờ đờ p cho mà y vờ mờ ! Đờ chó chờ t !